

EL TEMPS. — A Catalunya: El temps és bo. S'observen boires baixes al Gironès, Plana de Vic, Vallès i Baix Ebre i cel serà o amb alguns núvols per la resta del país.
Els vents són fluïxos. Dominen els del sector Nord.
Temperatura màxima a Serós i Roquetes, 31 graus; mínima a Ribes del Freser i Escaldes (Andorra), 7 graus.

E. R. C. entén que la unitat antifeixista exigeix lleialtat i procediments clars

Guerra per la pau

Cada dia sentim un nou avís, un nou dolor ens recorda la guerra. I cada dia pensem: per què fem la guerra?
Es tan terrible el sacrifici que la guerra imposa que no podem apartar de la nostra imaginació, el voler evitar-la, el voler limitar-la, el voler reduir-la.
Però la guerra està ací com un mal superior a la nostra voluntat. Total i absolutament inevitable. I és que el dolor actual de la guerra, no és més que un altre dolor afegit a la multitud de dolors i tragèdies que hem patit, des d'aquella hora funesta en que els militars sortiren de llurs casernes, en la matinada del 19 de juliol del 1936.
Entre sortien els militars, Catalunya tota — sense gairebé cap excepció — mirava d'aquell espectacle. Perquè als militars que venien a torbar la nostra pau civil, no els havíem provocat. No els havíem ofès. No els havíem pres res. Es per aquest motiu que la seva gesta va merèixer la reprovació gairebé unànime dels catalans. Els pocs complices que tenien, eren aristòcrates i gent adinerada d'origen castellà, mal acollits a la nostra terra, esperaven una fàcil victòria. No eren, no podien ésser, veritables catalans. Aquests sentim, en aquella matinada històrica, que els sublevats portaven en llur idea l'esclavització de Catalunya i que al costat d'ells, Felip IV i el Comte-Duc d'Olivars, ni més ni menys que Felip IV i el Duc de Berwick, eren uns criatures de bolquers. Per consegüent, començàvem a pensar que Catalunya s'havia de defensar, si no renegava de tot el seu renaixement literari i polític, i no volia que fins les cendres del poble, Verdaguier i de Prat de la Riba, sortissin de llurs sepulcres, per tirar-nos en cara la vergonya de la nostra covardia.
I naturalment, Catalunya es defensà.
Però en la jornada memorable dels ressorts de l'ordre públic que daven inutilitzats. A l'empar d'aquella situació foren molts els que aprofitaren la situació per robar i matar. Les paraules més brillants vingueren a cobrir els delictes comuns, comesos en la impunitat, mentre la Generalitat impotent, llançava discursos condemnant el crim comú comès en nom d'una revolució que el crim deshonrava.
L'obra de destrucció que no pogueren fer els militars, la feren els aprofitadors de la rearguardia. I posar altres aprofitadors no han deixat de pensar que els primers han deixat encara bons talls que són prou sabrosos, perquè els segueixin fruit els catalans.
Aquí tenim la nostra història des del 19 de juliol del 1936. I amb ella explicada la guerra, que sostenim. Dolorosa, terrible, però inevitable.
Perquè els militars van a per ells i aquests ells són els catalans.
En definitiva no s'ha d'oblidar aquella declaració de guerra que formulà Calvo Sotelo dient: «Primero la España roja, que la España rota». Que els militars potser es trobarien bé sota un govern roig, com es troben bé sota un govern feixista o nacional sindicalista a la italiana o a l'alemanya. El que la rebel·lió odia principalment és l'Espanya «rota», és a dir, el catalanisme i el nacionalisme basc. I la democràcia que els ha tolerats, i totes les forces que més o menys han contribuït al fet que no sigui un delictes, per exemple, demanar justícia en català.
Aquesta és la nostra guerra. Perquè vingui la pau; perquè ens deixin en pau; perquè tolin la nostra pau catalana que no duu cap verí ni cap amenaça, ni té res de forastera ni res de pertorbadora.
Per això fem la guerra. I per això els més grans sacrificis són tolerables.

E. R. C. Consell Permanent

El Consell Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya ha examinat la situació política actual i ha acordat fer públic:
1.— Veure amb satisfacció les reunions dels Parlaments de Catalunya i de la República, reafirmant amb aquesta avinentesa la seva fe d'arribar amb normes i camins democràtics a la victòria del Dret i la Justícia Social.
2.— Fer constar, una vegada més, l'indestructible compenetració entre els ideals republicans i nacionals. La llibertat dels homes va indissolublement unida a la llibertat dels pobles, i Catalunya ha d'esforçar-se fins a l'extrem per tal de defensar amb la llibertat pròpia la independència de la República i la dignitat dels homes.
3.— Orientar els seus militants en el sentit d'estreynar els lligams d'unió amb tots els sectors antifeixistes, sense perjudici de consultar sempre el Consell Permanent abans de concretar pactes o unions entre organitzacions d'Esquerra i altres de l'antifeixisme, signant d'abast local, comarcal o regional.
Barcelona, 29 de setembre del 1937.
EL CONSELL PERMANENT

UNA DELEGACIÓ LABORISTA BRITÀNICA ASSISTIRÀ A LA SESSIÓ DEL PARLAMENT ESPANYOL

Londres, 29.— El partit laborista ha rebut del cap del Govern espanyol, doctor Negri, una invitació per tal que trameti una delegació a la sessió de reobertura de les Corts, que tindrà lloc divendres que ve.
Així, president del grup parlamentari, s'ha posat en contacte amb els diputats William Debbie i Ernest Hurtle, per tal que assistissin i portin al Parlament espanyol la salutació fraternal del moviment laborista britànic.

DIARI FEIXISTA QUE DESAPAREIX

Paris, 29.— El periòdic «L'Ami du Peuple», fundat el 1928 per l'abandallat perfumista Coty, ha suspès la seva publicació. Ara estava dirigit per Georges Mandel i Pierre Terteringer.

MUSSOLINI SE'N TORNA A ROMA

No es publicarà cap comunicat oficial.
Berlin, 29.— Aquesta tarda Mussolini ha sortit de Berlín.
Després d'una estada de tres dies, havent estat organitzades grans manifestacions. Tots els carrers per on havia de passar la comitiva estaven plens de gent i de nombrosíssimes tropes i forces de policia, de les milícies nacionals-socialistes i feixistes, etcètera.
Mussolini ha arribat a Leirer Bahnhof a dos quarts de quatre de la tarda, envoltat de grans aclamacions, acompanyat de Hitler i de nombroses personalitats de les dues dictadures.
La comitiva s'obra pas amb dificultat entre la multitud, continuant per un rigorós servei d'ordre.
Els dos dictadors han passat revista a les tropes que els han rendit honors. Seguidament, Mussolini i Hitler han entrat a l'estació, on els principals dignataris hitlerians s'han acomiadat del duce. Hitler ha acompanyat Mussolini fins al peu del seu vagó. Els dos dictadors s'han donat les mans per darrera vegada.
El ministre d'Estat, Rudolf Hess, acompanya Mussolini fins al límit de la frontera austríaca.
Fins al moment mateix d'arrencar el tren, Mussolini i Hitler han estat conversant amistosament, a través de la finestreta del vagó. En el moment de posar-se el tren en marxa una banda de música ha interpretat l'Himne Italià.
Mussolini ha saludat des de la finestra, amb el braç enlaire, la gentada que hi havia a l'estació.
De font oficial s'annuncia que no serà publicat cap comunicat oficial de la visita de Mussolini a Alemanya.

UNES MINES FACCIOSSES VOLEN UNS PARAPETS ENEMIGS QUE ELS NOSTRES SOLDATS S'AFANYEN A OCUPAR

Madrid, 29.— Es coneixen detalls de les operacions realitzades ahir a l'Usera.
Els rebels havien construït nous contramurs, per a desfer-ne una de nostra.
Aproximadament a la una de la tarda, l'enemic replegà les forces que tenia desatades a les línies avançades i tot seguit es disposà a violar les mines, que amb tant interès havia construït, pensant sense dubte en realitzar després una operació de gran envergadura. Però com que no havia tingut en compte que la composició del terreny no es prestava a aquesta classe d'operacions, les mines quedaren molt curtes, perquè el terreny en aquells llocs és molt tou i els gasos promoguts per la dinamita anaren a buscar sortida per llocs diferents als previstos. Així succeí que algunes de les explosions provocades pels rebels, es produïren fora de la nostra zona. A les nostres posicions no corresgueren desperfectes i en canvi, volia para, dels parapets on momentàniament es trobava l'invasor.
Encara no havia desaparegut la fumada que feia impossible tota visibilitat, quan els soldats de la República, obeint l'ordre del comandament, saltaren de la trinxera amb gran heroisme anaren a ocupar les que l'enemic havia abandonat moments abans.
Aquesta audaç sorpresa de tal manera els rebels, que aviat es presantaren a la defensa i obriren podent, emprant tota classe d'armes, més els nois prosseguiren endavant i després assaltaven la Casa Destruïda, una altra anomenada Casa Blanca, la famosa trinxera de «El mur» i altres trinxeres d'importància. Aquestes posicions, han quedat fortificades després de minuciosa desinfecció.

VINT-I-NOU VOCALS DEL COMITÈ NACIONAL DE LA U.G.T. CONVOQUEN ELS INTEGRANTS DEL COMITÈ A UN PLE NACIONAL

València, 29.— Seguint per 29 vocals del Comitè Nacional de la U. G. T. ha estat dirigida la següent convocatòria als integrants del Comitè Nacional de la dita Sindical:
«Estimats companys: els vocals del Comitè Nacional de la U. G. T. que determinem, d'Espanya, que subscriguem davant les reiterades negatives o evasives de la Comissió Executiva dependent del Comitè Nacional estatutari, el fet de celebrar una reunió plenària, el Comitè Nacional, davant el projecte de donar de baixa 14 Federacions Nacionals d'Indústria, com així mateix de crear noves Federacions d'Indústria per a substituir les expulsades, fent ús dels drets que com a delegats al Comitè Nacional ens concedeix l'article 33 dels Estatuts, que determinem, al Ple Nacional de la U. G. T. que el Comitè Nacional es reunirà a la majoria dels delegats ho creguin convenient, en el qual cas ens trobem, i havent arribat a un acord els representants signants, inviten aquest Ple Nacional per tal que, per mitjà del seu representant al Comitè Nacional de la U. G. T., acudeixi al Ple Nacional del dit Comitè, que s'efectuarà el dia primer del mes d'octubre, a les deu del matí, al local social de la nostra Central Sindical, carrer Lluís Vives, 7, València, on es discutirà el següent ordre del dia. Examinar la conducta de la Comissió Executiva intentant expulsar 14 Federacions Nacionals i tractant d'escindir aquestes.
Preguem a tots els companys que hi acudeixin provistes dels documents necessaris que els acreditin com a components del Comitè Nacional».

El govern anglès aprova la nota que serà tramesa a Roma

Demana: Que s'acabi la intervenció a Espanya La retirada dels voluntaris

Londres, 29.— Les entrevistes, discursos de Berlín i les intervencions anglo-franceses de Ginebra concentren l'atenció dels cercles polítics i diplomàtics. Es nota, malgrat tot, un cert optimisme als dits cercles i no es dona gaire importància als excessos oratoris de la capital nazi. «La nota de les dues democràcies a Roma» — escriu molt segur el «Daily Herald» — tornarà Mussolini i Ciano a la realitat, després de cinc dies de festivals amb els nazis. Anglaterra s'ha cansat a la fi de la comèdia de la no intervenció i haurà de preveure modificacions en la seva política. La nota encoratja el «Foreign Office». Però, encara hi ha més. Per descomptat, hi ha l'irreductible posició francesa, que no vol de cap manera que Espanya es converteixi en un reduït feixista, a l'ombra del qual se la pugui alçar impunement per les quenes. Encara «hi ha més», diem, perquè aquestes entrevistes de Berlín apareixen, segons els entesos, com una colossàl «mise en scène» sense cap mena de contingut pràctic. El que ha de passar és que el primer consisteix a dir: si perill, tinc l'exèrcit a la teva disposició. El segon mètode consisteix a dir: si perill, «ajutem». Hitler s'accontenta fins ara d'ajudar l'Itàlia moralment, però no li presta l'exèrcit. Itàlia ha anat a Berlín en la antipolítica. Però el Govern de Roma, com no pot oblidar-se, fou el primer de reconèixer el Govern dels soviets precisament en aquella època, en que la seva lluita contra les formes socialistes, podia plantejar-li seriosos dubtes doctrinals. L'antibolxevisme d'Itàlia és una grollera maniobra italiana per a encoratjar el «Drang nach Osten», la marxa cap a l'Est dels alemanys, per tal de desviar-los dels seus plans danubians: és, a més a més, la forma política per a desviar l'impuls irresistible dels germans cap a la Mediterrània. Mussolini, polític realista, sap que l'Eix Roma-Berlín no és un bloc, però que la capacitat de maniobra de l'Eix comporta el perill terrible de veure's aïllat o ultrapatat per la capacitat dels alemanys.

S'APROVA LA NOTA ANGLESA

Londres, 29.— En la reunió que ha celebrat el Consell de Gabinet, Eden ha posat al corrent els seus col·legues dels canvis d'impressions celebrats entre París i Londres, relatius al projecte de nota conjunta franco-britànica que serà tramesa a Roma a darreries d'aquesta setmana.

Eden ha informat també de les entrevistes que celebrà recentment a Ginebra.

Als cercles ben informats es considera que la nota és basa en la afirmació italiana segons la qual Roma no trametrà més tropes «voluntaris» a Espanya, ni sapoderarà a les Balears.
El document expressa el desig de França i Anglaterra en el sentit que s'acabi amb més aviat millor la intervenció a Espanya, i que es procedeixi amb més aviat millor a la retirada dels combatents estrangers. S'assegura que en el cas que es portés a cap la retirada de voluntaris, França i Anglaterra estarien disposades a concedir la beligerància a Franco.

Establert aquest precedent, França i Anglaterra inviten Itàlia a celebrar unes consultes tripartites, per tal de discutir conjuntament aquestes qüestions.
A la tarda va tornar a reunir-se el Consell de Gabinet, i s'ocupà especialment de la qüestió de la Mediterrània i de la guerra a l'Extrem Orient.

En primer lloc, va aprovar definitivament el text de la nota anglo-francesa que s'ha de dirigir al Govern Italià, relativa a la retirada dels voluntaris. Aquesta nota serà tramesa aquesta setmana mateix a Roma.

EL DEBAT DE GINEBRA

L'aspecte més important del debat a la Comissió Política de la Societat de Nacions, l'ofereix fins ací el discurs del delegat francès Delbos. El ministre d'Afers estrangers de França es va mostrar energic, clar i decidit. Tot repetint en forma cortesa algunes afirmacions emeses per Alvarez del Vayo, reconegué la raó que hi ha en els plans espanyols sobre la no intervenció i la necessitat urgent de posar remei a un estat de coses que, com ell mateix ha declarat, ja fa massa temps que dura.

Aquest discurs de Delbos és superior, en el fons i en la forma, al que pronuncià des d'ençà. Allò que en el primer discurs era abstracte, ara s'ha fet concret. Les al·lusions s'han convertit en acusacions. Les indirectes han passat a ésser perfectament directes.

Diversos passatges del discurs de Delbos podrien intercalar-se en els discursos de Negri i Alvarez del Vayo, especialment aquells paràgrafs de severa censura a Itàlia: «S'han comès greus manaments, s'han proclamat solidaritats, i fora d'Espanya han estat celebrats episodis de la lluita com a victòries nacionals. D'aquesta manera s'ha agreujat el conflicte espanyol i s'ha creat una situació perillosa. Aquesta situació, com ja he declarat en nom del Govern francès, ha d'acabar-se».

Quan s'acabarà? Tota la qüestió dona loms al voltant d'aquesta pregunta.

El discurs del representant anglès, Elliott, no mereix cap de les lloances que tributem al de Delbos. Més encara pel to que pel fons, és un discurs censurable. Es veu que aquest personatge anglès de tercer rengle estava molestat per algunes frases punxants del delegat espanyol, i desfogà el seu malhumor. Flut per l'argumentació, el discurs d'Elliott és sovint impertinent, sobretot quan vol posar a un mateix nivell les aduades parts en lluita a Espanya.

De fet, però, Elliott no va contrariar les categòriques afirmacions de Delbos. Per a tenir idea de l'actual posició franco-anglesa, cal fixar-se en les paraules del ministre francès i no pas en les de l'occasional delegat britànic, que no s'ha lluit gaire com a substitut d'Anthony Eden.

La intervenció del representant de Noruega prova, a través de la bona fe, que l'orador té una visió ben poc exacta dels presents problemes peninsulars. Molt més realista va mostrar-se Litvinov en combatre les tristes ficcions de la política de no intervenció.

L'interès de les deliberacions de Ginebra es concentra en el dictamen de la Comissió Política. La proposta anglesa, rebutjada per Alvarez del Vayo, no és dolenta en si mateixa, puix que preconiza l'efectivitat de la no intervenció i, en cas contrari, el nou examen del cas. Però aquesta fórmula està ja tan rebregada, que inspira una maijança profunda.

Un nou ajornament? Tal és la pregunta que un hom es fa en llegir-la. Creiem que ara Anglaterra i França es proposen verament d'anar de pressa en la qüestió dels voluntaris. Es jutja tanmateix que la resolució que es prengui posi de relleu aquesta voluntat que, tardana i tot, seria plausible i eficaç.

A. ROVIRA I VIRGILI

Al front Centre les forces lleials han ocupat diverses posicions importants al sector d'Usera

L'aviació republicana es bat heroicament al Nord

DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL

València, 29.— Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra.

EXERCIT DE TERRA:

CENTRE.— Al subsector d'Usera (Madrid) amb motiu de l'explosió d'uns forns de mina enemics que destruïren les trinxeres rebels i organitzacions de la Casa Derrida, les nostres forces ocuparen aquestes posicions.

Els facciosos s'han retirat de Cerró Blanco. L'enemic intentà un cop de mà que fou rebutjat, contra les nostres posicions del N.O. de Quijorna.

NORD.— Front oriental. Al sector de la costa, els rebels han pressionat menys intensament que en dies anteriors.

Accentuaren els seus atacs sobre el sector d'Onís, on, encara que s'ha lluitat durament, les nostres forces s'han vist obligades a replegar-se a la següent posició, prevista pel comandament.

Front Sud. S'ha combatut al port de Tarna, sense gran intensitat.

Front occidental.— Canoneig habitual.

L'aviació facciosa actua amb molta habilitat i freqüència.

L'aviació republicana ha canonejat les posicions enemigues de La Legua, Los Alijares, La Sisa, La Coronela i Las Nieves.

L'enemic feu foc de canó i morter, sobre algunes de les nostres posicions del sector del Teix.

LLIVANT.— Les nostres bateries han bombardejat un tren i els parapets enemics de Puerto Escandón (Terol).

Als altres sectors, lleugers troteigs.

EST.— Al sector de Zuera, les forces republicanes han contraatacat i han recuperat algunes de les posicions de Loma de Enmedio.

Les bateries enemigues, han hostilitzat les de Paco Matrás (Alt Aragó), amb foc de morter han estat batudes les de l'Ermida de San Pedro.

L'aviació facciosa ha bombardejat els voltants de Lleida i Sarinyena i posicions de Camillo i Les Salinas.

SUD.— Sense novetats.

En els diferents fronts, s'han passat als nostres rengles, durant la jornada d'avui, tretze soldats.

EXERCIT DE L'AIRE:

Les concentracions enemigues situades junt a Val de Abril i les que es descobrien al Barranc Regordán, foren vivament atacades.

Més tard, a la mateixa zona, fou atacat Marracos i la meseta i altures de Portillo, posicions compreses al front d'Aragó.

Seguix l'aviació republicana, afrontant combats al Nord, per tal de tancar el pas als aparells facciosos, dels quals sembla que en foren abatuts dos en la jornada d'avui, què per a nosaltres significa la pèrdua d'un avió de caça.

Les operacions militars japoneses contra Xina

Campanya anglesa per a boicotejar les mercaderies nipones

Londres, 29.— Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que les hostilitats s'han reprès a les 410 en el moment en que una formidable explosió ressonà en la nit. Es creu que es tractava d'un torpede destinat al vassell almirall japonès «Admiral Yamamoto», que estava a la zona de la batalla de Putung. Els disparats van dirigits contra la central elèctrica de Putung.

Fins entrada de foc, els avions japonesos han estat bombardejant les concentracions de tropes xineses de Putung, els aeròdroms de Harig-xeu, de Txenxing i de Txangshan.

COM JUSTIFIQUEN L'ASSASSINAT EN MASSA

Paris, 29.— A propòsit de la resolució votada ahir a Ginebra pel Comitè del 23, es declara de font japonesa: «L'operació militar a Xina tenia la finalitat de suprimir el moviment antijapones del Govern de Nankin i retornar la pau i la prosperitat a Xina i permetre a totes les nacions de treballar en pau. Ens varem veure obligats a destruir els establiments militars xinesos, però no tenim la més petita intenció d'assassinat el poble. No podem silenciar les aclamacions, cosa fàcil per als qui coneixem l'esperit cavalleresc i la disciplina de l'exèrcit japonès. Nankin i Canton estan lluny de mancar de defenses. Estan protegides de diferents construccions militars que l'aviació japonesa i la intenció de destruir. Els avions japonesos han fet veritables esforços per a evitar la mort de ciutadans xinesos, amb perill i tot de la seva vida puix que volaven a baixa altura. Els soldats japonesos porten mapes, on són marcats els punts militars i l'Estat Major dona instruccions per a bombardejar els punts militars xinesos».

CONTINUAR LA LLUITA

Toquio, 29.— El portaveu del Ministeri de Negocis estrangers ha refutat les acusacions de la S. de N. contra el bombardeig de les ciutats xineses pels avions japonesos. Declara que al Japó no li importa res l'acció de la S. de N. i que el poble japonès està indignat de la forma amb que l'organisme de Ginebra s'ocupa del dit assumpte, basant-se en falsos testimonis i informacions superficials. El portaveu declara, a més: «Malgrat tot, el Japó continuarà la lluita fins a l'enfonsament de les forces militars xineses».

PER A UN BOICOT DE MERCADERIES JAPONESSES

Londres, 29.— El periòdic liberal «News Chronicle» prossegueix la seva campanya amb vistes al boicot de mercaderies japoneses. Publica un dibuix-cartell destinat a ésser col·locat als magatzems i carrers de

(Passa a la pàgina 2)

o-Intervenció

"Sagetes Baves" al front d'Aragó

Mia, 29.— El periòdic «Corriere della Sera» publica informacions del seu corresponent a Espanya i afirma que la legió de les «Sagetes Baves» opera des de diversos dies al front d'Aragó. Les cròniques de dit corresponent estan datades a Saragossa. Les tropes italianes van acompanyades d'aviació i artilleria.

CARLES BADIA VA MORIR FA QUATRE MESOS

Per notícies particulars, sabem que no és cert, com han assegurat alguns diaris, que entre els parlamentaris aribats de pas cap a València, figurà el diputat per Girona Carles Badia, ja que els seus familiars saben que va morir a Madrid fa uns quatre mesos.

Llegiu, demà:

«AL CAP DE CATORZE MESOS - CAL UNA POLITICA DE GUERRA», PER J. IMBERT

Crònica de la Divisió 3a
(Francesc Macià - Lluís Companys)

Per Lluís Capdevila

L'ofensiva contra Belchite

IV mell de posta— hom ha ocupat l'es
tació de la Puebla i els parape

La tensió augmenta per moments. Vivim de fa tres dies, en peu de guerra, en plena batalla. Continua-
es defensava desesperadament.

tant les poques pauses trona el canó i espeteguen les metralladores. Aquesta passada ni a aquesta matèria l'enemic ha bombardejat. Herrera de los Navarros. A més a més, ha volat damunt Aguilón i Azuara en vols de reconeixement. L'opinió dels soldats és que els francesos estan observant el nostre front i el creuen feble, esgotat, sense forces de reserva, mentre ells tenen facilitat de comunicació per a dur homes i màquines des de Saragossa a Calatayud i intentar saltar-los a Calatayud. Els franquistes amb l'arribada, ahr, de brigades enemigues procedents de Valmadrera i Jaulín. Cal, doncs, situar forces de reserva molt properes a Zuara per a poder acudir i barrar el pas a l'enemic pel flanc esquerre. Encara que jo no entengui gaire de guerra, no entenc que si fossin conills la guerra en el fons, no és altra

—Què que això... quin no és quelcom pitjor— em semblen ben oportunes aquestes mesures del coronel.

Darrerament he llegit, no sé on,—de fa un quants temps la meua memòria no és molt forta— que l'exèit assolit pels dos generals i més generals de totes les èpoques i totes les latituds: «Així, per exemple, a Arví, dues-centes dinou, la majoria dels seus soldats, que traslladaven les seues forces d'un lloc a l'altre, aquest factor és encara un importantíssim factor de triomf».

A dos quarts de dues de la tarda, hom cursà un telegrama al general en cap parlant de la situació del nostre flanc esquerre i de Belchite. Cal, doncs, escometre el problema de Belchite, don' han arribat quatre camions carregats de tropes per a reforçar, conjuntament amb les arri-

camions carregats de tropes per a reforçar, conjuntament amb les arribades de Valmadrid, Puebla de Albornó. Per una confiança, sabem que també de Codo els han enviat

ajut.
Hom lluita galbé sense descans
en les primeres hores del matí.
Els nostres soldats avancen pam a
pam per entre el foc i el fum, i la
terra que, en esciatar, aixequen les
canonades i les bombes de l'aviació.
Tinc una migranya espantosa. Em
fa l'efecte de dir un coral de ferro
roent al front, damunt els ulls, ad-
olorits, inflamats, per la cruessa de
la llum i la pols i el fum.
A tres quarts de sis —quan ja
el sol encan el paisatge amb un ver-

l'extenuat, terrible de les seves
combat, hem devorat — perquè a
no pot dir-se menjar— el sop
Liàstima que no hagi estat tan
culent com haurem volgut: uns ta-
de fetge passats per la paella, un
llesca de pa i un got de vi.
L'aire fresc d'abans de sopar
essavint, francament fred, i no
gens malament l'abric de cuir.
Ja ben alta la nit, arriba un
altra brigada. Demà entrarem
Puebla de Albornó.
Sierra Gorda. Agost.

Hem avançat vint-i-cinc quilòmetres
l'ofensiva al Nord d'Aragó!

La carretera que comunica

amb França, al nostre poder

tos, Allué, Lanave, Orna de Gállego, Acumuer, Yora de Sobremonte, Arto, Jabarrella, Sarda, Adena, Ozón, al sud del riu Gállego; i Covin, Biescas, Escúes, Aro de Sobremonte, Oros alto i bajo i Arguisal, al nord del mateix riu.

S'ha avançat en una profunditat d'uns vint-cinc quilòmetres, i començar el pas del riu Gállego, que fou portat a cap per un batalló en uns vint-cinc minuts.

En la presa d'Biescas i Escuer, mereix especial menció el fet de la fassa encierada d'aquestes forces, el sentit que aconseguiren apoderar-se de l'artilleria fasciosa i dels seus servidors, sense que aquests

qüestió

voiments

Tot això no té res de sorprenent ni de nou. Perquè és el mateix que passa cada vegada diferent: la història es repeteix. I en totes les

puerres, i especímel en la dard
europen, trobem anted
cedent, després de l'ass
sant. També aleshores, pujaren
preus i escassejaren els queviures
els països bel·ligerants, i també
desdeshes els governs atacaren
mures, imperfeces i començes al co
mençament, que, amb el pas d
temps i a mesura que hom qu

constant els seus resultats bonics, ja, foren millorades i completades, ja que arribaren a constituir un sistema.

Ara bé: creiem que l'estudi del que aleshores s'esdevingué ens pot ésser de gran utilitat. Creiem que podria servir per a arribar de pressa als resultats que desitgem arribar els Estats belligerants en la guerra.

Gran Guerra i després de molt de temps d'assalts i rectificacions. Quin quantitat no significaria, per nosaltres, l'adopció d'una política i procediments semblant a la que hi havia a Anglaterra l'any 1918, després de quatre anys d'experiments i proves si podíem obtenir-lo, no recorrent el llarg camí que s'havia de recórrer, sinó aprofitant la

sta experiència. Per això, ens proposem estudiar, en dos pròxims articles, alguns principis aplicables a tota política d'immigrants i emigrants, i a tota política d'immigració i d'emigració; la que hem seguit fins ara i els seus resultats; la que va seguir-se quan la Gran Guerra, i les lliçons que se'n poden treure.

STUDENT

Els infants de Mila Grà, marcats amb trets humans i per la de Missions Thompson. Amics Quakers, dret importantu de bacalla, llet condensada salitxits en conserva a Pro i Obrera, amb destinació a d'altres. Els infants de Mila Grà, marcats amb trets humans i per la de Missions Thompson. Amics Quakers, dret importantu de bacalla, llet condensada salitxits en conserva a Pro i Obrera, amb destinació a d'altres.
